

ΠΕΡΙΛΗΨΗ*

Στο μάθημα επικεντρωθήκαμε στις κοινότητες που λαμβάνουν χώρα στην τοπική ανάπτυξη [δεν είναι σωστή διατύπωση] στην οποία πρωτεύοντα ρόλο παίζει ο ίδιος ο άνθρωπος. Από 'κει και μετά αναλύθηκε το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης, αλλά και στους τόπους με τους οποίους μια τοπική κοινωνία μπορεί να προστατευτεί από τις αρνητικές επιδράσεις της.

[η προηγούμενη παράγραφος δεν χρειάζεται.. γράφετε απ ευθείας στο θέμα. Όπως θα δείτε παρακάτω ο συνάδελφος επικεντρώθηκε στις 3ις έννοιες που αναπτύξαμε, δίνοντας πολύ σωστά τους ορισμούς. Με κόκκινο είναι οι μικρό-διορθώσεις μου σε αυτά που έγραψε ο συνάδελφος σας]

Η **Τοπική Ανάπτυξη** έχει ως επίκεντρό της τον άνθρωπο, άρα απαιτεί την ενεργή συμμετοχή όλων των πολιτών, καθώς είναι αυτοί που καθορίζουν το περιεχόμενό της. Απτή **Η τοπική ανάπτυξη** δεν αναφέρεται μόνο σε έναν συγκεκριμένο τομέα, αλλά σε όλες της εκφάνσεις ζωής οποιασδήποτε τοπικής κοινωνίας και αν εφαρμόζεται. **Εστιάζει δε στις προσπάθειες μιας Κοινότητας να αποφασίζει η ίδια και να σχεδιάζει την ανάπτυξή της. όπου με την έννοια της Ένας από τους σημαντικότερους τομείς που συμβάλουν στην υλοποίηση της τοπικής ανάπτυξης είναι η κοινότητας ή αλλιώς (community) αναφερόμαστε σε Είναι «ένα σύνολο ατόμων, σε συγκεκριμένα γεωγραφικά όρια, με συνεχή κοινωνική αλληλεπίδραση και με ανεπτυγμένο το αίσθημα του δεσμού που τους ενώνει με τον τόπο τους και τους ανθρώπους του».**

Στο σημείο όμως αυτό τίθεται το ερώτημα κατά πόσο μπορεί να υφίσταται τοπική ανάπτυξη από τη στιγμή που έχει επικρατήσει η παγκοσμιοποίηση. Ο τελευταίος όρος εμφανίστηκε μετά το τέλος του II Παγκοσμίου Πολέμου, όταν από την οικονομική και νομισματική διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών αποφασίστηκε να ακολουθηθεί μια κοινή κατευθυντήρια γραμμή η οποία είχε σκοπό σε θεωρητικό επίπεδο: «Τη δημιουργία μιας παγκόσμιας οικονομίας στην οποία οι άνθρωποι κάθε έθνους θα είναι σε θέση να αναδείξουν τις δημιουργικές τους ικανότητες σε ένα ειρηνικό περιβάλλον και να απολαύσουν τους καρπούς της αύξησης των αγαθών σε έναν πλανήτη που είναι απεριόριστα ευλογημένος με φυσικούς πόρους».

Με το πέρασμα του χρόνου δημιουργήθηκαν και παγκόσμιοι οργανισμοί, οι οποίοι είχαν και έχουν κυρίως οικονομικό αντικείμενο δράσης **με πιο χαρακτηριστικούς είναι οι: τη Διεθνή Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.**

Όμως παρά την αρχική τοποθέτηση για μια διαδικασία που σκοπό είχε την ανάπτυξη όλων η Έως σήμερα έχουν κάνει πολλοί ορισμοί την εμφάνισή τους, προκειμένου διάφοροι επιστήμονες (κυρίως κοινωνιολόγοι) να εξηγήσουν τον όρο **Παγκοσμιοποίηση σήμερα έχει επικρατήσει να ορίζεται ως , όμως ο επικρατέστερος είναι ο εξής: Παγκοσμιοποίηση είναι η διαδικασία βαθμιαίας ομογενοποίησης πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών και πολιτισμικών στοιχείων σε περιοχές που ξεπερνούν τα εθνικά όρια των κρατών. **Και είναι πλέον κοινά αποδεκτό ότι έχει προκαλέσει Η παγκοσμιοποίηση προκαλεί πολλές αρνητικές επιπτώσεις σε ολόκληρη την ανθρωπότητα όπως: α) Η αύξηση των κοινωνικών ανισοτήτων, β) η επέκταση των μονοκαλλιιεργειών, γ) ο περιορισμός της βιοποικιλότητας, δ) η αύξηση της ισχύος των πολυεθνικών, ε) η υποχώρηση ενδογενούς παραγωγής πολιτισμικών στοιχείων και στ) η καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος.****

Ελέω όλων των παραπάνω, η ~~εκάστοτε τοπική~~ κοινότητα θα πρέπει να αναπτύξει μηχανισμούς θωράκισης ούτως ώστε να προστατευτεί - έως έναν βαθμό - από τα όσα επιφέρει η παγκοσμιοποίηση, λαμβάνοντας διάφορες πρωτοβουλίες. Ένας τέτοιος μηχανισμός θα μπορούσε να είναι η υιοθέτηση των αρχών της τοπικής ανάπτυξης και **ανάληψη δράσεων όπως:** η αύξηση της αυτάρκειας σε επίπεδο, νοικοκυριού, σε επίπεδο οικισμού ακόμη και σε επίπεδο τοπικής οικονομίας. Επιπλέον θα μπορούσε να λειτουργήσει ένα εναλλακτικό δίκτυο εμπορίας, ~~το οποίο θα μπορούσε να συσταθεί~~ με την σύνδεση των παραγωγικών μονάδων με τους καταναλωτές, ούτως ώστε να περιοριστεί η ανωνυμία στην παραγωγική διαδικασία. Τέλος, ευεργετικός θα ήταν ο αποκλεισμός αγαθών του διεθνούς εμπορίου, των οποίων ο εποπτικός έλεγχος δεν είναι επαρκείς.

Αρα θα λέγαμε ότι αυτό που πρεσβεύει η τοπική ανάπτυξη είναι «σκέψου παγκόσμια..δράσε όμως τοπικά».

Γενικές Παρατηρήσεις απ όλες τις περιλήψεις :

1. Αλλάζουμε παραγράφους κάθε φορά που αλλάζουμε θέμα
2. Δεν βιαζόμαστε-δεν γράφουμε «συνθηματικά». Ξεκάθαρες σκέψεις- σωστές προτάσεις
3. Προσοχή στα ορθογραφικά
4. Δεν μας ενδιαφέρουν τα παραδείγματα που δίνουμε στο μάθημα αλλά τι κρύβεται πίσω από το παράδειγμα. Άρα δεν έχει νόημα να γράψουμε «στο μάθημα μιλήσαμε και για το παράδειγμα του τζην Levis» έχει αξία να αναφέρουμε για πιο λόγο μιλήσαμε για το συγκεκριμένο παράδειγμα, τί μας δείχνει.
5. Εκφράσεις όπως: «έγινε σημαντική αναφορά στο μάθημα σε...», «αναφερθήκαμε σε..», «επιπλέον συζητήσαμε για..» «η παράδοση του μαθήματος συνεχίστηκε με..» δεν προσθέτουν κάτι στην περίληψη. Δεν χρειάζονται. Δεν κάνουμε «αναπαραγωγή» του μαθήματος ή των διαφανειών αλλά των εννοιών που χειριστήκαμε.
6. Θα σας πρότεινα όταν μέσα στο κείμενό σας αναφέρεστε σε ορισμούς καλό θα ήταν να τους έχετε με **bold** ή υπογράμμιση.